

Mao en tempos de Xi

Description

Ao actual presidente chinés Xi Jinping atribuíuselle a ambición de converterse nun novo Mao. Iso explícase por un infrecuente renacer do culto á personalidade ou polo afán de concentrar o máximo poder nas súas mans en detrimento da colexialidade posmaoísta. Desde que foi elixido secretario xeral do Partido Comunista, Xi Jinping coidouse de deixar claro que a súa condición á fronte do Partido, interpretado por algúns como unha vitoria sobre un rival (Bo Xilai) que botara man de certa retórica do Gran Temoneiro para facerse popular, apelaría a algúns conceptos asociados ao maoísmo como a “liña de masas” para lograr a revitalización do Partido. Xi non é maoísta, do mesmo xeito que ningún dos dirixentes chineses desde 1978 en diante pero, como todos eles, sabe que non pode prescindir de devandito ideario porque nel radica boa parte da súa lexitimidade.

Ao actual presidente chinés Xi Jinping atribuíuselle a ambición de converterse nun novo Mao. Iso explícase por un infrecuente renacer do culto á personalidade ou polo afán de concentrar o máximo poder nas súas mans en detrimento da colexialidade posmaoísta. Desde que foi elixido secretario xeral do Partido Comunista, Xi Jinping coidouse de deixar claro que a súa condición á fronte do Partido, interpretado por algúns como unha vitoria sobre un rival (Bo Xilai) que botara man de certa retórica do Gran Temoneiro para facerse popular, apelaría a algúns conceptos asociados ao maoísmo como a “liña de masas” para lograr a revitalización do Partido. Xi non é maoísta, do mesmo xeito que ningún dos dirixentes chineses desde 1978 en diante pero, como todos eles, sabe que non pode prescindir de devandito ideario porque nel radica boa parte da súa lexitimidade.

O aserto máis importante de Xi neste aspecto é a afirmación dun fío de continuidade entre o maoísmo e a reforma. Unha cousa non nega á outra, veu dicir, aínda que en tantos aspectos as políticas aplicadas na China Popular antes e logo de 1978 sexan tan diferentes como a noite e o día. Pero non hai contradición: son dúas fases dun mesmo proceso, o da revitalización da nación chinesa.

O maoísmo resulta de gran valor e utilidade para o rearme ideolóxico e a depuración do Partido que pretende Xi. Resaltou o espírito do Mao revolucionario -non o estadista- e reivindicou un Mao máis humano (con motivo do seu 120 natalicio) coidando de non alterar o diagnóstico ao uso: os seus desvíos non anulan as súas contribucións. A lealdade e o nacionalismo tamén foron claves evidentes da abordaxe da súa figura e de utilidade hoxe día a un PCCh que reivindica o seu papel determinante na modernización de China e o seu dereito a transitar por unha vía propia.

Aínda que boa parte da sociedade chinesa vive xa moi afastada de Mao, a súa figura segue formando parte do imaxinario do Partido Comunista. O maoísmo conta cunha base social específica. E Xi Jinping sabe que certo nivel de maoísmo, sequera cosmético, é indispensable para evitar a desafección dunha base partidaria que, nunha porcentaxe estimable, aínda comulga coa súa doutrina.

Moi poucos soñan co regreso do maoísmo aínda que moitos máis valoren algúns ideais da súa época. Esa marca varía moito dunhas xeracións a outras, pero o que nunca esquecerá ningún chinés é que, malia os seus tráxicos erros, Mao puxo termo á decadencia do país e sentou as bases da súa actual emerxencia.

APARTADOSTEMATICOXEOGRAFICOS

China e o mundo chinés

ETIQUETAS

China Mao Xi Jinping maoísmo 40 aniversario

IDIOMA

Galego

Date Created

Setembro 9, 2016

Meta Fields

Autoria : 3717

Datapublicacion : 2016-09-09 00:00:00